

Η γλαύκα των αποφοίτων

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Έδρα:
3^ο Σεπτεμβρίου 56,
104 33 Αθήνα,
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ
ΣΩΜΑΤΕΙΟ
Αριθμός 20/85
Πρωτοδικείο Αθηνών
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1985
13504/85
ΑΦΜ 999753434

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Μονοήμερη Κρουαζιέρα στον Αργοσαρωνικό (Υδρα-Πόρος-Αίγινα) με το Κρουαζιερόπλοιο COSMOS

Το **Σάββατο 3 Ιουνίου**, ξεκινήσαμε για τη μονοήμερη κρουαζιέρα μας στα όμορφα νησιά του Αργοσαρωνικού κόλπου: **Υδρα, Πόρο, Αίγινα**.

Στις 7:30 συναντηθήκαμε στη Μαρίνα Καλλιθέας, με χαρούμενη διάθεση και την αίσθηση ότι πάμε μια σχολική εκδρομή, για να απολαύσουμε την ωραία ηλιόλουστη ημέρα.

Πολύς κόσμος!! Πολλοί τουρίστες!!

Στη μαρίνα περίμενε για να μάς ταξιδέψει –εμάς και άλλους 450 περίπου επιβάτες - το **πλήρως ανακαινισμένο κρουαζιερόπλοιο COSMOS**. Με χωρητικότητα που φτάνει τους 600+ επιβάτες, είναι το πρώτο υπερπολυτελές γιοτ που πραγματοποιεί μονοήμερες κρουαζιέρες, αναβιώνοντας εποχές που θυμίζουν τις παλιές, καλές ημέρες όταν εξέχουσες προσωπικότητες περιδιάβαιναν στα σοκάκια της Υδρας, του Πόρου και της Αίγινας.

Μπαίνοντας στο πλοίο στην είσοδο περίμεναν δύο νέοι –μια κοπέλα και ένα αγόρι– ντυμένοι με παραδοσιακές ενδυμασίες για να φωτογραφηθούν μαζί μας.

Οι πλοιοσυνοδοί προσπαθούσαν να μας δώσουν όλες τις πληροφορίες σχετικά με το πλοίο, το πρόγραμμα της κρουαζιέρας και τα νησιά, ώστε να γίνει όσο το δυνατόν πιο ευχάριστη η εκδρομή μας.

Η παρέα μας απλώθηκε στους χώρους του πλοίου, άλλοι σε

Η συνέχεια στη σελίδα 3

Επίσκεψη στο Κτήμα Λαζαρίδη «Οινότρια Γη»

Το **Σάββατο 27 Μαΐου**, κάναμε μια πολύ ωραία εκδρομή στην «Οινότρια Γη», στο **Καπανδρίτι**, όπου βρίσκεται το οινοποιείο και τα αμπέλια του **Κώστα Λαζαρίδη** καθώς και το **Μουσείο Οίνου**.

Τα αμπέλια βρίσκονται γύρω από τη λίμνη **Μαραθώνα** σε περιοχή βιολογικής καλλιέργειας, όπου απαγορεύεται η χρήση οποιουδήποτε φυτοφαρμάκου ή χημικού λιπάσματος.

Ο **Κώστας Λαζαρίδης** δεν είναι γνωστός μόνον από τα ξακουστά κρασιά του **οινοποιείου της Δράμας**, αλλά επίσης και για το καινούριο του οινοποιείο στο Καπανδρίτι, το οποίο και επισκεφθήκαμε, για να δοκιμάσουμε τα **Απτικά του κρασιά**.

Το συγκρότημα της «Οινότριας Γης» είναι εξαιρετικά καλαίσθητο, χτισμένο από πέτρα και περιλαμβάνει, εκτός από το **Μουσείο του Οίνου**, όλες τις εγκαταστάσεις λευκής και ερυθράς οινοποίησης, τα κελάρια με τα βαρέλια παλαίωσης, εκτεταμένες αίθουσες για γευσιγνωσία και εκδηλώσεις, καθώς και ένα πολύ όμορφο αμφιθέατρο για συμπόσια.

Πρώτα από όλα επισκεφθήκαμε το Μουσείο Οίνου, όπου πληροφορηθήκαμε ότι σε ανασκαφές που έχουν γίνει, βρέθηκαν απολιθώματα αμπέλου που χρονολογούνται από την παλαιολιθική εποχή.

Το αμπέλι ευδοκίμησε πριν από την εποχή των παγετώνων στην πολιτική ζώνη, στην **Ισλανδία**, τη **Βόρεια Ευρώπη**, τη **βορειοδυτική Ασία**, ακόμη και στην **Αλάσκα**.

Η συνέχεια στη σελίδα 2

Επίσκεψη στο Κτήμα Λαζαρίδη «Οινότρια Γη»

Οι παγετώνες όμως περιόρισαν την εξάπλωσή του και το αμπέλι που δεν αντέχει το ψύχος, δημιουργεί το είδος της οινόφρου αμπέλου, που σχεδόν αποκλειστικά καλλιεργείται μέχρι σήμερα και εγκλιματίστηκε στις παραμεσόγειες περιοχές και σε αυτές μεταξύ **Εύξεινου Πόντου, Κασπίας θάλασσας και Μεσοποταμίας** (σήμερα ανάμεσα στο Ιράκ, το Ιράν, την Τουρκία και τη Συρία).

Ένας από τους πρώτους αμπελουργούς θεωρείται επίσης ο **Νώε**, που όπως αναφέρεται και στη Γένεση «ο **Νώε έγινε οικογενειάρχης και φύτεψε ένα αμπέλι... και ήπιε από το κρασί και μέθυσε**». Από τους πρώτους αμπελοκαλλιεργητές στην αρχαιότητα θεωρούνται και οι **Κινέζοι** όπου βρέθηκε και πρόσφατα, το πρώτο υπόλειμμα κρασιού ηλικίας **9.000 χρόνων**.

Έπειτα το αμπέλι μεταφέρεται στη **Συρία**,

την **Περσία** και την **αρχαία Αίγυπτο**. Οι Πέρσες έφτιαχναν κρασί πριν από 7.000 χρόνια στο νότιο Ιράν, ενώ στην Αίγυπτο καταναλώνεται και διακινείται κρασί σε κωνικούς αμφορείς.

Οι νεόνυμφοι **Φαραώ** έπιναν κρασί από μέλι (υδρομέλι) για καλή τύχη και ευτυχία. Το τελετουργικό προκάλεσε τη φράση «ταξίδι του μέλιτος». Έχουν βρεθεί αμφορείς της Νέας Δυναστείας (1600 - 1100 π.Χ.), ιερογλυφικές επιγραφές, διάφορες ζωγραφιές σε τοίχους, αλλά και τάφοι με αμπέλια και οινοποίηση. Όμως λόγω κλίματος και λόγω της προτίμησης στην μύρα, τα αιγυπτιακά κρασιά δεν τυγχάνουν ιδιαίτερα καλής φήμης. Όλα τα κρασιά του Κώστα Λαζαρίδη βραβεύτηκαν το 2016 με χρυσά μετάλλια. Εμείς δοκιμάσαμε και απολαύσαμε από τα λευκά: το Amethystos fume Sauvignon Blanc και το Chateau Julia

Το εισαγόμενο φελλόδεντρο απ' όπου βγαίνουν οι φελλοί.

Chardonnay και από τα ερυθρά, το Amethystos rouge, το Amethystos cava, το Chateau Julia Merlot, το Chateau Julia Reforco Agiorgitiko και στο τέλος το Οινότρια Γη Cabernet Sauvignon Agiorgitiko.

Σε πλήρη ευθυμία αποχωρήσαμε. Άντε...και του χρόνου!

Λιλίκα Νικολοπούλου

ΛΙΓΕΣ ΑΚΟΜΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟ ΓΛΕΝΤΙ ΜΑΣ ΣΤΟ ΑΚΟΡΝΤΕΟΝ ΣΤΙΣ 18/2/17

Μονοήμερη Κρουαζιέρα στον Αργοσαρωνικό

ένα από τα σαλόνια, ενώ άλλοι προτίμησαν το κατάστρωμα για να αγγαντέψουν τη θάλασσα και να διασκεδάσουν με τους γλάρους που επιδείκνυαν τις ικανότητές τους στο πέταγμα.

Ύδρα

Πρώτος σταθμός του ταξιδιού μας η κοσμοπολίτικη Ύδρα, το αγαπημένο νησί του διεθνούς jet-set με πληθυσμό 1.966 κατοίκους. Είχαμε δύο ώρες στη διάθεσή μας για να την απολαύσουμε.

Μόλις αποβιβαστήκαμε αρχίσαμε να περιδιαβαίνουμε στα πλακόστρωτα σοκάκια του νησιού, θαυμάζοντας τα πανέμορφα σπίτια με την ιδιαίτερη αρχιτεκτονική που έμεινε απείραχτη εδώ και αιώνες. Κάποιοι τολμηροί από την παρέα μας έκαναν μια συναρπαστική βόλτα με τα γαϊδουράκια, που τους έδωσε την ευκαιρία να ανακαλύψουν μερικές από τις πιο όμορφες γειτονιές του νησιού και να θαυμάσουν τα υπέροχα αρχοντικά του.

Επιστρέψαμε στο πλοίο για να συνεχίσουμε το ταξίδι μας, διασκεδάζοντας με τους όμορφους ρυθμούς που μας πρόσφερε η ορχήστρα.

Πόρος

Δεύτερος σταθμός του ταξιδιού μας ο καταπράσινος Πόρος. Παρ' ότι είναι μικρό νησί έχει ως πόλο έλξης το στενό κανάλι που το χωρίζει από την απέναντι ακτή της Πελοποννήσου και το χωριό του Γαλατά. Έχει πευκόφυτες πλαγιές που προσφέρουν καταπληκτική θέα, μικροσκοπικούς γραφικούς κολπίσκους και το ξακουστό Λεμονοδάσος που ενέπνευσε μεγάλους Έλληνες συγγραφείς, όπως τον Κοσμά Πολίτη.

Η αρχαία ονομασία του νησιού ήταν Καλα-

ρία και έχει περίπου 3.993 κατοίκους.

Γραφική είναι η μικρή πλατεία δίπλα στο εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου και το παλιό υδραγωγείο. Η επίσκεψη στον Πόρο συνδυάζεται παραδοσιακά με εκδρομή στην απέναντι ακτή της Πελοποννήσου, τον ιστορικό χώρο της Τροιζήνας και το Λεμονοδάσος.

Εμείς φυσικά κάναμε τις βόλτες μας. Πολλά σπίτια του Πόρου αποτελούν δείγματα νεοκλασικισμού. Ξεχωρίζουν το κτήριο του Δεϊμέζη, το μικρό μαγαζί του Γρίβα με τις μεγάλες πόρτες και ένα από τα ωραιότερα σπίτια του Πόρου που είναι η «κόκκινη» βίλα Γαλήνη, κτίριο του 1892, που κατά καιρούς τα καλοκαίρια φιλοξενούσε την αφρόκρεμα της Τέχνης και του Λόγου της Ευρώπης, τον Αμερικανό συγγραφέα Χένρυ Μίλερ και τον Πώργο Σεφέρη.

Στον Πόρο παραμείναμε μία ώρα. Όταν ανεβήκαμε στο πλοίο μας περίμενε ένας πλούσιος μπουφές για να απολαύσουμε το γεύμα μας.

Αίγινα

Επόμενος σταθμός μας η Αίγινα. Το μεγαλύτερο από τα τρία νησιά που επισκεφθήκαμε, οφείλει την ονομασία της, σύμφωνα με την ελληνική μυθολογία, στην κόρη του θεού Ασωπού, Αίγινα, την οποία ερωτεύτηκε ο Δίας και την απήγαγε στο νησί Οινόη που μετονομάστηκε σε Αίγινα.

Η Αίγινα κατά την αρχαιότητα αποτελούσε εποικιστικό κέντρο Πελοποννήσιων, Αιγαιατών και Μυρμιδόνων. Συμμετείχε στη ναυμαχία της Σαλαμίνας ενάντια στους Πέρσες.

Η πόλη της Αίγινας αποτέλεσε την πρώτη πρωτεύουσα της Ελλάδας και είναι το δεύτερο μεγαλύτερο σε έκταση, πληθυσμό και ανάπτυξη νησί του Αργοσαρωνικού με 13.552 κατοίκους.

Στην Αίγινα είχαν οργανώσει εκδρομή στο μοναστήρι του Αγίου Νεκταρίου. Η χαλαρωτική βόλτα μας στα στενά του νησιού, η θαλασσινή αύρα, οι πεντανόστιμοι χειροποίητοι λουκουμάδες και τα ονομαστά φυσίκια της Αίγινας έτερψαν τη γέυση μας, γαλήνεψαν την ψυχή μας και γέμισαν τις μπαταρίες μας.

Η επιστροφή μας στη Μαρίνα Καλλιθέας συνοδεύτηκε από τους μελωδικούς ήχους της ορχήστρας και τις εντυπωσιακές φιγούρες του χορευτικού συγκροτήματος του πλοίου.

«Επεράσαμε όμορφα!! Όμορφα!! Όμορφα!!», λέγαμε παλιά όταν γυρνούσαμε από τις εκδρομές μας. Αυτή η κρουαζιέρα μάς έκανε πάλι παιδιά.

Καλό καλοκαίρι με υγεία και του χρόνου πάλι με το καλό.

T.X.Π.

Καλό καλοκαίρι & καλές διακοπές

Γράφει ο
Αυγουστής Βασ. Βλάσης
(απόφοιτος 1950)

Μανσουριανοί Χειμώνες

Στου Παναγιώτη το μικρό το καφενείο, έξι επί δύο μήκε, κάθισε ο λιγνός ψηλός ασπρομάλλης, κάτω από το βλέμμα του Καβάφη και του ποιήματός του "ΕΝΑΣ ΓΕΡΟΣ"...κοίταξε και ψιθύρισε... 'να 'σαι καλά **Ειρηνούλα Κοκαλά** που μας δώρισες μ' ευχές μανσουριανές αυτό το το ημερολόγιο.

Σε λίγο ήρθε η λιγνή φιλόλογος με την κορούλα της και τα μολύβια της τα χρωματιστά και τα χαρτιά της τα πολλά με ζωγραφιές, έργα των μικρών χεριών της και του μυαλού της του δημιουργικού. Συνέχεια για να δώσουνε στο διάβασμα που τόσους μήνες τώρα ζούνε, ξαναζούνε τα της Μανσούρας τα παλιά τα χρόνια τ' αναπλήρωτα.

Είχε κανονίσει μια συνάντηση η φιλόλογος στο διπλανό το φροντιστήριο για δουλειά, τους χαλεπούς αυτούς καιρούς, αδιόριστος ούσα!

«Ηρθα νωρίς για να τα πούμε» είπε μπαίνοντας. «Καλώς την» είπε ο ασπρομάλλης και σηκώθηκε να την υποδεχθεί, ευγενικά. Η μικρούλα κοίταξε ερευνητικά το τραπέζακι με τα χειρόγραφα. Τους κέρασε δροσερό αναψυκτικό και άρχισε, συνέχισε των περασμένων το ανάγνωσμα.

«Τα χρόνια φεύγανε και οι τάξεις η μια μετά την άλλη και οι δάσκαλοι και οι καθηγητές διαδέχοντο αλλήλους, Ιστορίες, γεγονότα, πόλεμος αρχή και τέλος. Καινούργιες καταστάσεις, συνθήκες άγνωστο το μέλλον ερωτηματικά, ξεριζωμός, πόνος βουβός, φόβος κρυφός, ελπίδα ...καθένας από το δικό του μετερί-

ζι, από τη δικιά του τη σκοπιά ...νέες πατρίδες, παλιές πατρίδες, δεύτερος ξεριζωμός για τους δικούς μας τους ανθρώπους της Μικράς Ασίας του 1922, της Ίμβρου, του Πόντου.

Ο **Monsieur Dayan**, ο καθηγητής μας των Γαλλικών, γνώστης της Αρχαίας Ελληνικής γλώσσας απόγονος των φυλών του Ισραήλ, μάς πίεζε να διαβάζουμε, να μαθαίνουμε, να είμαστε επιμελείς, επίμονοι. Έλεγε: «πώς είναι δυνατόν να μπορώ εγώ να διαβάζω και να μεταφράζω Αρχαία Ελληνικά και σεις να μην τα καταφέρνετε, τη δική σας γλώσσα! Ούτε στα Γαλλικά είστε καλοί! Τεμπέληδες!» Ακολουθούσαν μια δυο υβριστικές φράσεις γαλλιστί... *espece de cauchon*, *espece d'idiote!* Μερικές φορές μάλιστα έπαιρνε το βιβλίο μας των Αρχαίων Ελληνικών διάβαζε ανάποδα το κείμενο και μετέφραζε ενώ ένας από εμάς κρα-

τούσε το κείμενο για καλύτερη κατανόηση. Εμείς κοιτούσαμε ...άναυδοι, ίσως ντροπισσμένοι που μας έβαζε τα γυαλιά στις γνώσεις των Αρχαίων Ελληνικών. Κι όταν οι Άραβες και οι Ιουδαίοι τα τσουγκρισαν και το μέλλον των Ιουδαίων στην Αίγυπτο άρχισε να είναι επικίνδυνο άρχισε το «γλίστρημα» προς άλλους προορισμούς ασφαλείς, φιλόξενους γι' αυτούς. Κι έτσι ο DAYAN έφυγε και ήρθε ο **Monsieur Martin** με τον μικρό του γιο Guy. Ατακτούλης ο μικρός τριγύριζε στους κήπους του σχολείου μας μακριά από τα όμματα του ελέγχοντος πατρός του, ο οποίος έβγαине στο παράθυρο του δωματίου τους στο σχολικό μας κτήριο και φώναζε «Guy, Guy viens ici!»

Στην τετάρτη γυμνασίου 1947-1948 ο **ZAKI EFENDI**, ο καθηγητής μας των Αραβικών με το ένα μάτι κάπως αδρανές, μάς ανέπτυσε μεταξύ άλλων τη θεωρία του ότι ΑΝ οι ΕΒΡΑΙΟΙ έκαναν κράτος θα ήρχετο το ΤΕΛΟΣ του κόσμου! Από τη μια πλευρά ο DAYAN, από την άλλη ο ZAKI EFENDI κι εμείς στις συμπληγάδες πέτρες μαθαίναμε, παίρναμε τα πρώτα μας μαθήματα μίσους, έχθρας, συντέλειας του κόσμου, του μάταιου αυτού δημιουργήματος! Ο ZAKI EFENDI ήτο και συγγραφέας. Έγραψε και ένα θεατρικό έργο και το «ανέβασε» τη βοήθεια των αραβομαθών μαθητών σε μία από τις γιορτές μας στα σχολεία μας. Μια κωμωδία με πολλές «νούκτες» και ευτράπελα προς τέρψιν του θεατρόφιλου κοινού.

Συνεχίζεται

Μία ακόμη φωτογραφία από τη συνάντηση αποφοίτων έτους 1962 στις 24 Σεπτεμβρίου 2016 στον Άγιο Κοσμά (από το αρχείο του Γ. Κονετά)

Όρθιοι από αριστερά:

Γιώργος Κονετάς,
Δέσποινα Γκιάπη,
Αλέκος Καραντινόπουλος,
Μαρία Κατσαρά

Καθιστοί:

Μαργαρίτα Δρίτσα,
Ίρις Γεωργιάδου,
Γαβριήλ Μαρκίδης (Γκάμπης),
Άρτεμις Παπαγεωργίου

Το Δ.Σ. του Συλλόγου, με λύπη μας, αποφάσισε ότι πλέον η «ΓΛΑΥΚΑ» δεν θα αποστέλλεται ταχυδρομικώς στα μέλη μας του εξωτερικού, λόγω της υπέρογκης επιβαρύνσεως από τα ταχυδρομικά τέλη. Θα αποστέλλεται με e-mail και βέβαια τα μέλη θα μπορούν να τη «διαβάσουν» και στην ιστοσελίδα μας: mansouraglafka.gr. Για το σκοπό αυτό, θα θέλαμε, όσα μέλη μας του εξωτερικού το επιθυμούν, να μας στείλουν τα e-mails τους στο: panagpek@gmail.com Ευχαριστούμε θερμά, για την κατανόηση.

Η δωρεά των 106 φεδανίων

ΜΕΡΟΣ Β'

Από το βιβλίο της *Δήμητρας Σταδοπούλου-Καπετανάκη «Οι μεγάλοι ευεργέτες Ιωάννης και Αικατερίνη Γρηγορίου. Εκπρόσωποι του παροικιακού εδδηγισμού στη Μανσούρα της Αιγύπτου», Δήμος Θεραπνών, Γκοριτσά 2010*

Όπως έχει ήδη αναφερθεί, ο Γεώργιος Δ. Γρηγορίου υπήρξε συγκληρονόμος με την Αικατερίνη της περιουσίας του θείου του Ιωάννη Γρηγορίου. Μετά το θάνατο του Ιωάννη και τη διανομή των περιουσιακών του στοιχείων ο Γεώργιος, σύμφωνα με την επιθυμία της Αικατερίνης, δώρισε στην Κοινότητα της Μανσούρας 106 φεδάνια καλλιεργήσιμης γης εις μνήμην του Ιωάννη για την εκτέλεση κοινωφελών έργων («Δήλωσις», αρ. 9.396/9.6.1922. Αρχείο συμβολαιογράφου Π. Γ. Βέλμαχου, ΣΣΑΑ), γεγονός το οποίο κοινοποιήθηκε στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ελληνικής Κοινότητας της Μανσούρας στις 14 Ιουνίου 1922 με τη σχετική επιστολή. Μετά την αποδοχή της δωρεάς ορίσθηκε επιτροπή πραγματογνωμόνων, αποτελούμενη από τους Παναγιώτη Ν. Ανδριτσάκη, Δημήτριο Γ. Ανδριτσάκη και Μίλτο Κοκαβέση, κτηματίες, κατοίκους Μανσούρας, για να εκτιμήσουν την αξία των κτημάτων της δωρεάς, που βρίσκονταν στα χωριά Μεχάλα Δέμενα και Σαλαμούν της επαρχίας Δακακλίας. Η Επιτροπή στις 25 Ιουνίου 1922 επισκέφθηκε τις περιοχές και εκτίμησε ως εξής: Οι καλλιεργήσιμες εκτάσεις στο χωριό Σαλαμούν ανέρχονταν συνολικά σε 40 φεδάνια, διαιρεμένα σε 31 τεμάχια γης διαφορετικής έκτασης το καθένα και βρίσκονταν στις περιοχές Χολ Αμπούλ, Χάνδρ, Άμπου Σακρ, Ελ Γαγιάρ, Ελ Τόμπια, Ελ Γκινένα. Τα 28 φεδάνια ήταν ενοικιασμένα σε διάφορους ιθαγενείς και τα 12 τα καλλιεργούσε ο ίδιος ο Γεώργιος Γρηγορίου. Μάλιστα σε τέσσερα κεράτια στην περιοχή Χολ Ελ Γκινένα διέθετε οικίσκο, που χρoσίμευε ως γραφείο και μαγαζί, περιβαλλόμενο από κήπο με δένδρα. Σύμφωνα με τους εκτιμητές, η συνολική αξία των 40 φεδανίων μετά του οικίσκου ανερχόταν στο ποσό των 6.972 λιρών Αιγύπτου. Στο χωριό Μεγάλα Δέμενα οι καλλιεργήσιμες εκτάσεις ανέρχονταν συνολικά σε 66 φεδάνια στις περιοχές Χολ Οφ και Χολ Κασσαβί, τα οποία καλλιεργούνταν από τον ίδιο τον Γεώργιο Γρηγορίου. Η συνολική αξία τους ανερχόταν στο ποσόν των 13.244 λιρών Αιγύπτου. Η συνολική αξία των δωρούμενων εκτάσεων μετά του οικίσκου ανερχόταν στο ποσόν των 20.216 λιρών Αιγύπτου (Αιγυπτιακό

Αρχείο Ε.Λ.Ι.Α.).

Σύμφωνα με το δωρητήριο συμβόλαιο της 12ης Ιουλίου 1922, εκτός από τη δωρεά των 106 φεδανίων, η Ελληνική Κοινότητα εξουσιοδοτείτο να διαθέσει κατά βούληση τα δωρηθέντα κτήματα. Ο δωρητής επιθυμούσε επίσης «όπως το προϊόν της πωλήσεως των ως άνω γαιών διατεθεί προς αγοράν προσοδοφόρων ακινήτων εντός της πόλεως Μανσούρας ή προς οικοδομήν ακινήτων, επί των οποίων ν' αναγραφή «Δωρεά Ιωάννου και Γεωργίου Γρηγορίου» και τούτο προς διαιώνισιν της μνήμης των δωρητών».

Η Ελληνική Κοινότητα, με απόφαση που πήρε σε Γενική της Συνέλευση της 4ης Φεβρουαρίου 1923, εξουσιοδότησε το ΔΣ της να προβεί στην εκποίηση των 40 φεδανίων του χωριού Σαλαμούν ελ Κομάς από τα 106 φεδάνια της δωρεάς τους Γεωργίου Γρηγορίου. Ο Υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδας Α. Αλεξανδρής, στις 26 Σεπτεμβρίου 1923, γνωστοποίησε στο Υποπρόξενο της Μανσούρας ότι η Ελληνική Κυβέρνηση εγκρίνει την εκποίηση «των τεμαχίων γης και οικίσκου των δωρηθέντων εκ του ειρημένου ευεργέτου και την αντικατάστασιν αυτών δι' αστικών κτημάτων εν Μανσούρα».

Πράγματι, στις 12 Οκτωβρίου 1923 ο Υποπρόξενος Λούβαρης γνωστοποίησε στην Ελληνική Κοινότητα τη σύμφωνη γνώμη της Ελληνικής Κυβέρνησης για την εκποίηση των δωρηθέντων κτημάτων (Αιγυπτιακό Αρχείο Ε.Λ.Ι.Α.). Τα 40 φεδάνια του χωριού Σαλαμούν πωλήθηκαν τελικά μέσα στο έτος 1925.

Στις 26 Απριλίου του 1926 η Ελληνική Κοινότητα σε Γενική της Συνέλευση εξουσιοδότησε το ΔΣ της να προχωρήσει στην εκποίηση και των υπόλοιπων 66 φεδανίων της δωρεάς του Γεωργίου Γρηγορίου, αλλά σε τιμή όχι μικρότερη των 200 λιρών Αιγύπτου κατά φεδάνιο. Τον Οκτώβριο του 1926, η Ελληνική Κυβέρνηση γνωστοποίησε στην Κοινότητα την έγκρισή της για την πώληση των 66 φεδανίων). Έτσι, πωλήθηκαν όλα τα κτήματα της δωρεάς του Γεωργίου Γρηγορίου. Το ποσόν που εισπράχθηκε από την πώληση των 40 φεδανίων του χωριού Σαλαμούν ανήλθε στις 6.198 λίρες Αιγύπτου και 920 μιλιέμ και από την πώληση

των 66 φεδανίων του χωριού Μεχάλα Ντάμανα σε 13.627 λίρες Αιγύπτου και 710 μιλιέμ.

Οι προαναφερόμενες εκτάσεις, όμως, πωλήθηκαν και παραδόθηκαν στους αγοραστές χωρίς να συνταχθούν τα σχετικά πωλητήρια συμβόλαια, αλλ' απλώς έναντι πληρωμής διαφόρων ποσών εκ της αξίας, για τα οποία δόθηκαν σ' αυτούς αποδείξεις από την Κοινότητα με την υπόσχεση ότι θα συνταχθούν τα συμβόλαια αμέσως μόλις καταβληθεί το ήμισυ της αξίας της γης.

Οι αγοραστές άρχισαν από το 1926 να καταβάλλουν μικρά ποσά, γεγονός που τους οδήγησε σε σύγκρουση με την Ελληνική Κοινότητα, η οποία δεν εισέπραττε την κανονική τιμή. Το 1929 η Κοινότητα ανέλαβε να προκαταβάλει στους αγοραστές τα τέλη της μεταγραφής των συμβολαίων. Τελικά, το 1930, οι περισσότεροι από τους αγοραστές υπέγραψαν ο καθένας χωριστά αναγνωρίσεις των χρεών τους για το υπόλοιπο της αξίας της γης με τόκο 9%. Το γεγονός, βέβαια, ότι οι αγοραστές, αφ' ενός δεν ήταν αλληλέγγυοι, αφ' ετέρου δε δεν αναφέρονταν τα σύνορα της γης, την οποία κατείχε ο καθένας, δημιουργούσε ένα επιπλέον σοβαρό πρόβλημα. Τελικά, τον Αύγουστο του 1934 με απόφαση των Μικτών Δικαστηρίων της Μανσούρας, ο δικηγόρος της Κοινότητας κ. Μ. Σάϊτας πέτυχε την ονομασία μεσεγγυούχου για τις εκτάσεις στη Μεχάλα Δέμενα και συνέταξε προκαταρκτικά συμβόλαια συμβιβασμού, τα οποία υπογράφηκαν από ένα μέρος των αγοραστών, με τα οποία δινόταν προθεσμία 15 ετών σ' αυτούς να εξοφλήσουν το υπόλοιπο της αξίας των γαιών.

Σύμφωνα με την πενταμελή Εξελεγκτική Επιτροπή («Εκθεσις της Εξελεγκτικής Επιτροπής επί του ζητήματος των γαιών δωρεάς Μεγάλου Ευεργέτου Γεωργίου Γρηγορίου προς την Ελληνική Κοινότητα Μανσούρας». Αιγυπτιακό Αρχείο, Ε.Λ.Ι.Α.), η οποία είχε οριστεί για την υπόθεση της εκποίησης των γαιών της δωρεάς του Γεωργίου Γρηγορίου το 1934, η Κοινότητα ζημιώθηκε από την κακή διαχείριση του ζητήματος της πώλησης των γαιών Γρηγορίου από τα κατά καιρούς Δ. Συμβούλια από το 1925 μέχρι το 1934.

(Συνεχίζεται)

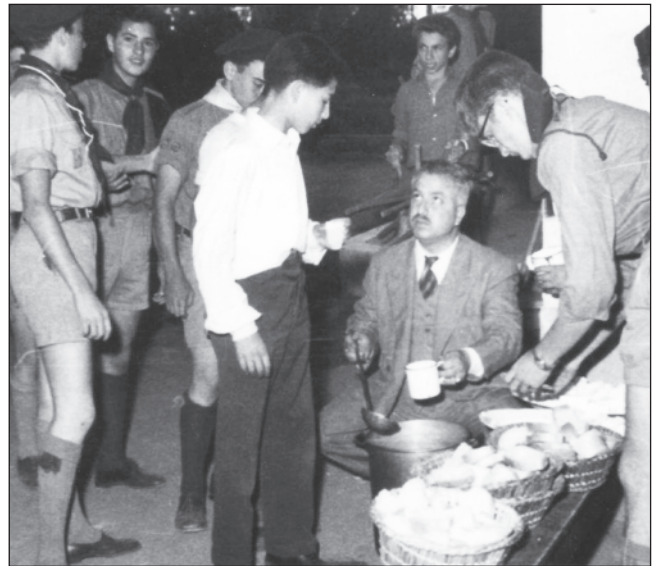
Προσκοπισμός

Από το ημερολόγιο του Δημήτρη Χριστοφίδη
που ήταν τοπικός Έφορος Προσκόπων

Σκοπός του Προσκοπισμού είναι η επαγρύπνηση επί της γενικής αναπτύξεως του παιδιού και η καλλιέργεια του πνευματικού και ηθικού κόσμου. Το παιδί δεν είναι μόνο ένα σώμα που μεγαλώνει, αλλά και μια ψυχή η οποία εξελίσσεται.

Ο Προσκοπισμός συγκεντρώνει όλα τα αγαθά, τα οποία αποβλέπουν εις την σφρηλάτησιν του χαρακτήρος προς απόκτηση εφοδίων για έναν και μόνον αγώνα, πολύ σκληρό και μεγάλο, για τον αγώνα της ζωής που το αντίκρισμά της δεν πρέπει να φοβίζει, αλλά να αντιμετωπίζεται...

Αυτή είναι με λίγα λόγια η έννοια του Προσκοπισμού που συγκεντρώνει χιλιάδες παιδιά όλων των εθνών που όλα ενωμένα αδελφικά, κάτω από μία σημαία εργάζονται για την προσκοπική αλληλεγγύη και αγάπη. Με την ιδεολογία την προσκοπική, τονίζουν, χαράσσουν τα ανχάρια ενός τίμιου αγώνα για να γίνουμε ηθικοί, χρηστοί, καλοί και το κυριότερο χρήσιμοι.

ΟΙ ΕΠΟΜΕΝΕΣ
ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ
ΜΑΣ ΜΕΤΑ
ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

13/9/2017

11/10/2017

8/11/2017

Η ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ κ. Παράσχου Πεζά

Γεννήθηκα στο Δεσσούκ, ένα χωριό της κάτω Αιγύπτου. Εκεί έλαβα τα πρώτα γράμματά μου. Ήμασταν 5 μαθητές, το σχολείο ήταν ένα διαμέρισμα 2 δωματίων. Στο ένα δωμάτιο ήταν το σχολείο, στο άλλο έμενε η δασκάλα μας, αλλά διαβάζαμε. Όταν τέλειωσα το Δημοτικό σχολείο, έπρεπε να δώσω εισιτήριες εξετάσεις για να γίνω δεκτός στο Αβερύφειο Γυμνάσιο Αλεξάνδρειας, όπου και έκανα τις 4 πρώτες γυμνασιακές τάξεις. Ήταν 1941, Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμος και η Luftwaffe, η γερμανική αεροπορία, βομβάρδιζε αλύπητα το λιμάνι της Αλεξάνδρειας, γιατί εκεί ήταν ο ναύσταθμος του αγγλικού στόλου. Αλλά αρκετές βόμβες δεν βρίσκανε το στόχο τους και πέφτανε στην πόλη. Μια τέτοια βόμβα έπεσε κοντά στο σπίτι μας

και ο πατέρας μου φοβήθηκε και μετακομίσαμε στην πόλη της Μανσούρας, όπου εκεί αποφοίτησα από το εξατάξιο γυμνάσιο. Ήμουν τότε 18 ετών. Η Ελλάδα μας ήταν σκλαβωμένη. Υπήρχε, όμως, στην Αίγυπτο στρατός, μια ταξιαρχία από κληρωτούς Αιγυπτιώτες Έλληνες και από Έλληνες που φεύγανε σκαστοί από την Ελλάδα μέσω Τουρκίας. Στην Αλεξάνδρεια ήταν και ο ναύσταθμος του ελληνικού στόλου, εκτός από το θωρηκτό «Αβέρωφ» που φύλαγε το κανάλι του Σουέζ με βάση το Πορτ-Σάϊδ. Η Ε.Β.Α., Ελληνική Βασιλική Αεροπορία, η σημερινή ελληνική πολεμική αεροπορία, αποτελείται από 3 μοίρες – οι δύο μοίρες καταδιωκτικά και η μία βομβαρδιστικά αεροπλάνα. Η 13^η μοίρα ήταν τα βομβαρδιστικά αεροπλάνα. Εστάληκα στη Νότιο Αφρική και εκπαιδεύτηκα ως ιπτάμενος ασυρματιστής και πολυβολητής αέρος. Επέστρεψα στο Χελουάν, αεροδρόμιο κοντά στο Κάιρο, και αποσπάσθηκα στη 13^η μοίρα. Εν τω μεταξύ η Ελλάδα ελευθερώθηκε από τη Γερμανική κατοχή και γύρισα στο Χασάνι, στο αεροδρόμιο του Ελληνικού. Εκεί έμεινα 15 μήνες, οπότε απολύθηκα και γύρισα στην Αίγυπτο. Δεν είχε δουλειές και πήγα στο Chandour, στο κανάλι του Σουέζ, που ήταν αγγλική βάση αλλά προσλάμβαναν και πολίτες που μιλούσαν αγγλικά. Το 1948, ένας συνάδελφος από την αεροπορία βρήκε δουλειά ως ιπτάμενος ασυρματιστής στην Ethiopian Airlines και με τράβηξε και εμένα στην Αντίς Αμπέμπα, όπου παρέμεινα 3 χρόνια. Πετούσαμε στην Ευρώπη, Ασία και Αφρική. Έγινε τουρίστας και με πληρώνανε για να κάνω δρομολόγια Κάιρο, Ναϊρόμπι, Άντεν, Κάρατσι και Βομβάη.

Ξενοδοχεία 5 αστέρων, εστιατόρια, τα πλήρωνε η εταιρεία. Πέρασα ωραία τότε, μέχρι που το 1951 φέρανε έναν αβησσυνέζο ασυρματιστή και με αντικατέστησε και έτσι, το 1951, πήρα την άγουσα και ήλθα στο Sydney όπου ζω τα τελευταία 64 χρόνια.

Εργάστηκα ως υπάλληλος, απέκτησα μαγαζί δικό μου και έκανα καλά, μέχρι που ήλθε ένα super-market και με έσπασε. Δεν μπορούσα να συναγωνιστώ τις τιμές τους και έχασα τα λεφτά μου. Ξαναεργάστηκα ως υπάλληλος μέχρι που έγινα 70 ετών, οπότε ως συνταξιούχος ήλθα στο γηροκομείο Lourantos, όπου ζω σήμερα και είμαι ευχαριστημένος. Έχω μια αδελφή και μία κόρη, την Ελένη, στην Αθήνα και μία άλλη κόρη, τη Μαρία στην Αδελαΐδα. Στη Γαλλία έχω έναν αδελφό.

Είμαι ολομόναχος εδώ. Κέρδισα τη φιλία καλών ανθρώπων που μου φέρονται πολύ εντάξει. Στα νιάτα μου είχα αναπτύξει σωματειακή δράση σε σωματεία ελληνικά και αυστραλέζικα. Ήμουν γραμματέας, κρατούσα τα πρακτικά και τα μετέφραζα στα αγγλικά. Η ζωή κυλά κανονικά και λέω Δόξα τω Θεώ, είμαι ευχαριστημένος.

Στο αεροδρόμιο στο Χασάνι (αεροδρόμιο Ελληνικού)

Επιστολές αναγνωστών

Αξιολογήσατε και αγαπητή κυρία Πεκλάρη,

Σύδνεϋ 25-4-2017

Υγιαίνετε, Χριστός Ανέστη και του χρόνου με υγεία. Στην Ελλάδα καταλαβαίνετε καλύτερα τη Λαμπρή. Κι εδώ γίνεται καλή προσπάθεια των σωματείων για τα μέλη τους, αλλά άλλη χάρη έχει η πατρίδα μας. Φέτος γιορτάσαμε Πάσχα μαζί με τους καθολικούς και προτεστάντες. Άλλες χρονιές τα παιδιά μας τα μπερδεύουν – πώς γιορτάζεται το Πάσχα 2 φορές; Κρίμα που δε γιορτάζουμε όλοι μαζί. Χάρηκα που ο Πάπας βρέθηκε στη Λέσβο με τον Οικουμενικό Πατριάρχη μας. Καλή αρχή, η συνέχεια με το καλό.

Σας χαιρετώ, Παράσχος Πεζάς

Από το ημερολόγιο του Δημήτρη Χριστοφίδη

1 φωτογραφία 1.000 λέξεις!

Κάποιους τους αναγνωρίζουμε, κάποιους όχι. Βοηθήστε μας να τους βρούμε όλους. Παραθέτουμε όσους αναγνωρίζουμε. Όρθιοι: Γκέτσος, Αγγελής, Τρίτσας, ?, Τσατάλης, ?, Κώσταλος, καθηγητής?, ?, Χριστοφίδης έφορος, Βάνας, Σιφινιώτης, ?, Ανδριτσάκης, Μόσχος, αδελφός Μόσχου, ?, Χριστοφίδης, Αδελφοί Χαροκόπου, Ραντόπουλος, ?, ?, ?

Συζητητήρια

Τους περασμένους μήνες χάθηκαν από τη ζωή ο **Βαγγέλης Βαλεντίς**, απόφοιτος του 1955, ο **Γιώργος Ελευθερίου** σύζυγος Ευγενίας Δημητρίου και ο **Γάνης Κονετάς**.

Η Πρόεδρος και το Δ.Σ. του Συλλόγου Αποφοίτων Γυμνασίου Μανσούρας εκφράζουν τα θερμά τους συλλυπητήρια στις οικογένειές τους και συμπαρίστανται στο βαρύ πένθος τους.

Ο **Γάνης Κονετάς** απόφοιτος του 1958 έφυγε από τη ζωή στις 10 Μαρτίου 2017.

Υπήρξε Σύμβουλος Επιχειρήσεων σε θέματα Διοίκησης, Οργάνωσης και Ανάπτυξης – Αξιολόγησης Ανθρώπινου Δυναμικού.

Ήταν κάτοχος Master Education και Certificate of Advanced Study in Administration, Planning and Social Policy του Harvard. Επιμορφώθηκε στο Management Centre of Europe σε θέματα Techniques and Tools of Management Development.

Παράλληλα με το διδακτικό του έργο στο Κολέγιο Αθηνών και σε Σχολές Μετεκπαίδευσης διετέλεσε Σύμβουλος στα ελληνικά ναυπηγεία Σκαραμαγκά, στην Αυλών Internasional κ.ά. Πρόσφατα διύθυσε την ΕΞΕΛΙΞΗ ΕΠΕ, εταιρεία παροχής υπηρεσιών στο Management και το ΒΙΟΡΑΜΑ Α.Ε. Συστήματα Προβολής Προϊόντων.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΤΟΥΛΑ ΧΑΡΙΤΟΥ-ΠΕΚΛΑΡΗ
panagpek@gmail.com

Η γλαύκα
των αποφοίτων

ΤΑ ΕΝΥΠΟΓΡΑΦΑ ΑΡΘΡΑ ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΤΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΤΟΥΣ.
Η ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΗΣ ΓΛΑΥΚΑΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΤΑΙ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Προσφορές

- Σμυρνιούδης Μίνως-Ελευθερία, 50€ στη μνήμη γονέων τους.
- Περάκης Αλέξανδρος-Βασιλική, 100€ στη μνήμη Τάσου Περάκη.
- Στη μνήμη των εκλιπόντων Βαγγέλη Βαλεντή, Γάνη Κονετά και Γιώργου Ελευθερίου, ο Σύλλογος Αποφοίτων Γυμνασίου Μανσούρας προσφέρει στην Πρόνοια 300€ στη μνήμη τους.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Τούλα Χαρίτου-Πεκλάρη (Πρόεδρος)
τηλ.: 210 8625842 κιν.: 6977 897764

Βασίλης Κιούρης (Αντιπρόεδρος-Ταμίας)
τηλ.: 210 7233753

Λιλίκα Νικολοπούλου (Γεν. Γραμματέας)
τηλ.: 210 6745832 κιν.: 6972723194

Τζόνυ Χριστοφίδης (Σύμβουλος Γενικών Θεμάτων)
κιν.: 6976597978

Καίτη Ασπρά (Σύμβουλος Καλλιτεχνικών)
τηλ.: 210 6849957 κιν.: 6979 757001

Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΑΛΛΑΞΕ

Για συνδρομές και προσφορές στον αριθμό της ΕΘΝΙΚΗΣ

E.T.E. 169/772259-17

IBAN GR460110169000016977225917